

Kárpáti Rudolf
hatszoros olimpiai bajnok kardvívó,
versenybíró, sportvezető, katonatiszt.

(Budapest, 1920. július 17. – Budapest, 1999. február 1.)

Magyarország történetének egyik legeredményesebb, legsikeresebb sportolója. Vívását kimagasló technikai felkészültség, magas fokú taktikai érettség és rendkívüli tempóérzék jellemezte, amely nyilvánvaló muzikalitásának egyenes következménye volt.

A BBTE, a Vasas, majd a Budapesti Honvéd versenyzője.

Hét országos bajnoki cím tulajdonosa, kard egyéniben kettő (1948, 1955), csapatban négy, párbajtőr csapatban egy.

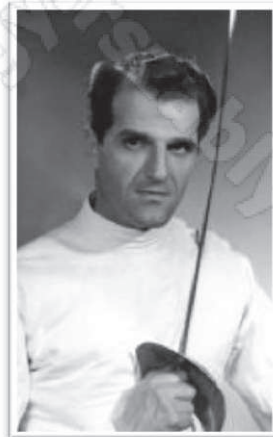
3 ezüst- és 2 bronzérmét szerzett.

Főiskolai Vb-n két aranyérmét nyert.

Visszavonulása után nemzetközi versenybíróként tevékenykedett 1976-ig, utána versenyek főbírója volt. 1961-től 1991-ig volt a Magyar Vívószövetség elnökségi tagja. 1977-től a

Balról jobbra: Kárpáti Rudolf,
Pézsa Tibor, Horváth Zoltán

Kárpáti Rudolf

Négy olimpián hat aranyat szerzett, 1948-ban Londonban, 1952-ben Helsinkiben csapatban, 1956-ban Melbourne-ben és 1960-ban Rómában mind csapatban, mind egyéniben. Ez utóbbi különlegesség a sportág történetében, korábban erre csak egy másik magyar, dr. Fuchs Jenő volt képes (1908, 1912). A világbajnokságokon hétszer végzett az élen, ebből 1954-ben és 1959-ben egyéniben bizonyult a legjobbnak, ezen kívül

**Kárpáti Rudolf és
Gerevich Aladár**

Budapesti Vívószövetség elnöke. 1990-ben az újjáalakuló BBTE tiszteletbeli elnökének is felkérték. A MOB elnökségi tagja volt. A Nemzetközi Vívószövetség kard bizottságának elnöke, bírói bizottságának tagja volt.

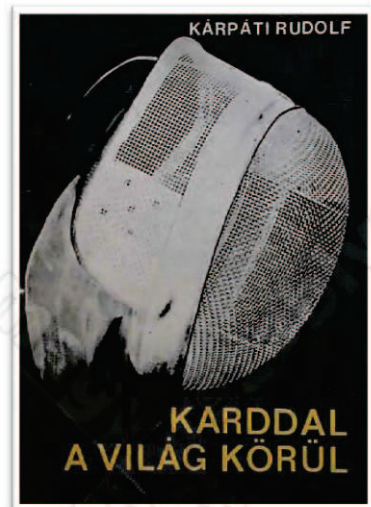
1991-ben a megalakuló Halhatatlanok Klubja tagjává és 1. elnökévé választották, melyet 1994-ig töltött be. 1993-tól a Magyar Olimpiai Bajnokok Klubjának tagja és tiszteletbeli elnöke. A Magyar Olimpiai Akadémia Tanácsának tagja. A Santelli Alapítvány

kuratóriumi tagja.

1942-ben Zeneakadémiát végzett (majd Szabolcsi Bence professzor úr tanácsára beiratkozott a Pázmány Péter Tudomány Egyetemre, ahol a zene és irodalomtörténet szakon szerzett diplomát. Így lett zenetörténész. 1992-ben egy hosszabb riport készült Vele, melyről filmfelvétel készült, s ezt ekkor mesélte el. A hegedűszakot elvégezte, de elmondása szerint, mivel ekkor már versenyszerűen sportolt, érezte, hogy az a lazaság, ami a hegedüléshez szükséges, a vívástól izmai megkeményedtek. El kellett döntenie, hogyan tovább. Nos, a vívás mellett döntött, de a zenétől sem távolodott el. Így lett zenetörténész).

Közismert volt klasszikus zene iránti rajongása, közel 50 évig töltötte be a (XIV. kerület Zichy utcai) tiszti ház zenei instruktori tisztségét. Népszerűek voltak zenei előadásai és bemutatói is.

1965-ben könyve jelent meg: *Karddal a világ körül* címmel.

Díjai, elismerései

- Az év magyar sportolója (1959, 1960)
- NOB-émlékjelvény (1988)
- BHSE tiszteletbeli örökös tag (1990)
- BHSE olimpiai emlékgyűrű (1990)
- NOB Olimpiai Érdemrend (1990)
- Nyugállományú vezérőrnagy (1990)
- Halhatatlanok Klubjának tagja (1991)
- A Nemzetközi Vívó Szövetség örökös tagja (1992)
- A Magyar Vívó Szövetség tiszteletbeli elnökségi tagja (1992)
- MOB Érdemérem (1994)
- A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (1995)
- MOB Olimpiai aranygyűrű (1995)
- Magyar Örökség díj (1998)

Kárpáti Rudolf eredményeinek emlékéül:

- Kárpáti Rudolf sírja a Farkasréti temetőben
- Kárpáti Rudolf-vándordíj a legeredményesebb felnőtt magyar kardvívónak (1999)
- Gerevich-Kovács-Kárpáti férfi kard Világ Kupa-verseny
- Kárpáti Rudolf tanterem a Csanádi Árpád általános iskolában
- Kárpáti Rudolf Vívóklub

(Források: Kárpáti Rudolf a MOB honlapján / Ki kicsoda a magyar sportéletben? , II. kötet (I–R). Szekszárd, Babits Kiadó, 1995, 75. o., ISBN 963-495-011-6 / Wikipédia)